

Smích z vedlejšího pokoje

Michal Horáček

Jak utopence do láku
mě uskladnili v činžáku,
kde ještě Kolben s Daňkem pivo pil
a pak se tu čas zastavil

Tak stojím na mém poschodí,
kam nikdy nikdo nechodí-
když náhle toto! Co to je?
Smích z vedlejšího pokoje?
Smích z vedlejšího pokoje?
Smích z vedlejšího pokoje?

Spíš bych tu čekal kurděje,
né že se někdo zasměje.
A nadto smíchem mladých vran
tak nahlas, a tak bez zábran.

Kdo komu a co vypráví?
mně dělá díru do hlavy,
jak slonům dum-dum náboje,
smích z vedlejšího pokoje.

Někdo byl možná ohrožen
a pak se z toho dostal ven
a teďka říká: „Řeknu ti,
všechno se v dobré obrátí.

Komu ta stěna skrývá tvář?
Je to mág? Básník? Velrybář?
Rozhodně ten, kdo nechce klid.
Ten, kterým vždycky chtěl jsem být.

Ach, kde jsou mé sny bez hranic?
Dneska jsem rád, že můžu říct:
Kde nebylo nic něco je -
smích z vedlejšího pokoje.

Ten vedle snad řek': "Mám tě rád!"
A jí se nechce zaplakat.
Chce se jí sukni roztočit
A smát se, rudnout, víno pít
a věřit jeho příběhům
Krucinál, to je divnej dům!
Mě škrtí jako obojek,
že za zdí nejsou pokoje.

Za mou zdí nejsou žádný
Za mou zdí nejsou vůbec žádný pokoje.
Za mou zdí nejsou totiž pokoje.
Za mou zdí totiž nejsou pokoje.

Za mou zdí nejsou pokoje...